

ພູເພື່ອໃຫ້ປົນ

ໂດຍ ປະທານເຮັນລີ ປີ ໄອຣິງ
ທີ່ປຶກສາທິໜຶ່ງໃນຝ່າຍປະທານສູງສຸດ

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນປະທານສະເປັນເຊີ ດັບເບິນຢູ ຄິມ ໂບ ກ່າວຢູ່ໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ເທື່ອໜຶ່ງ ທູນຂໍໃຫ້
ພຣະເຈົ້າຊ່ອຍເຫລືອເພີ່ມປົນຂ້າມພູ. ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ: “ມັນມີການທ້າທາຍອັນໜັກໜ່ວງຫລາຍຢ່າງຢູ່
ຂ້າງໜ້າເຮົາ, ມີໂອກາດທີ່ຈະປະເຊີນ. ຂ້າພະເຈົ້າ ກໍເຕັມໃຈທີ່ຈະປະເຊີນ ແລະ ທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົວວ່າ, ‘ຂໍຈົ່ງປະທານພູໜ່ວຍນີ້ໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເຖິດ,’ ຂໍຈົ່ງປະທານການທ້າທາຍນີ້ໃຫ້
ຂ້ານ້ອຍເຖິດ.”¹

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການຄົນໃຈເນື່ອງຮູ້ເຖິງການທ້າທາຍ ແລະ ບັນຫາທີ່ເພິ່ນມີ. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກຢາກເປັນ
ຄືກັບເພິ່ນ, ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ກ້າຫານຂອງພຣະເຈົ້າ. ສະນັ້ນ, ຄົນໜຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອະທິຖານທູນຂໍການທົດລອງ
ເພື່ອພິສູດເບິ່ງຄວາມກ້າຫານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຈິໄດ້ຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ. ໃນຄືນນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້
ຄູ່ເຂົ້າລົງຢູ່ຫ້ອງນອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍສັດທາທີ່ເບິ່ງຄືວ່າ ເກືອບເຕັມຫົວໃຈຈົນຈະລະເບີດ.

ພາຍໃນສອງສາມມື້ ຄໍາອະທິຖານຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ຮັບຄໍາຕອບ. ການທົດລອງທີ່ຫຍຸ້ງຍາກທີ່ສຸດໃນຊີວິດ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າປະຫລາດໃຈ ແລະ ຖ່ອມຕົວລົງ. ມັນໄດ້ເປັນບົດຮຽນສອງບົດໃຫ້ແກ່
ຂ້າພະເຈົ້າ. ໜຶ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມແຈ່ມແຈ້ງວ່າ ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນໄດ້ຍິນຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ
ໄດ້ຕອບຄໍາອະທິຖານດ້ວຍສັດທາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແຕ່ ສອງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຮຽນບົດຮຽນນັ້ນ ແລະ
ກໍຍັງຮຽນຢູ່ຕອນນີ້ກ່ຽວກັບວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ສຶກແນ່ນອນໃຈແທ້ໆ ວ່າພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈະມາເຖິງຈາກບັນຫາ
ຊຶ່ງເກີນກວ່າການຕອບແທນກັບສິ່ງໃດໆ.

ບັນຫາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມີໃນຊ່ວງລະຍະນັ້ນເບິ່ງຄືວ່າເລັກນ້ອຍ ເມື່ອປຽບທຽບໃສ່ກັບບັນຫາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຄົນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮັກໄດ້ຮັບຫຼັງຈາກນັ້ນ. ຫລາຍຄົນພວກທ່ານໃນຕອນນີ້ ໄດ້ຜ່ານການທົດລອງມາແລ້ວ ທາງຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ທ່ານຕ້ອງຮ້ອງໃຫ້ ດັ່ງເຊັ່ນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຊື່ສັດຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຄື. ນາຍແພດຂອງເພິ່ນໄດ້ຍິນເພິ່ນຮ້ອງຄວນຄາງຢູ່ຕຽງນອນຂອງເພິ່ນດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍໄດ້ພະຍາຍາມເຮັດແຕ່ຄວາມດີຕະຫລອດຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລ້ວເປັນຫຍັງຊຶ່ງນີ້ຈຶ່ງເກີດກັບ ຂ້ານ້ອຍ?”

ທ່ານຮູ້ຄຳຕອບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບສາດສະດາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຕອນເພິ່ນຢູ່ໃນຄຸກວ່າ:

ແລະ ຖ້າຫາກເຈົ້າຖືກໂຍນລົງໄປໃນຫລຸມ ຫລື ໃນມືຂອງຄາດຕະຕອນ ແລະ ເຈົ້າຖືກຕັດສິນປະຫານຊີວິດ; ຖ້າຫາກເຈົ້າຖືກໂຍນລົງໄປໃນຄວາມເລິກ; ຖ້າຫາກຄື້ນຊັດກະໜຳລົງມາກະແທກເຈົ້າ; ຖ້າຫາກລົມ ແຮງກາຍເປັນສັດຕູຂອງເຈົ້າ; ຖ້າຫາກຟ້າສະຫວັນຮວມຄວາມມິດ, ແລະ ທາດທັງປວງຮວມກັນ ສະກັດກັ້ນທາງ; ແລະ ເໝືອນຊຶ່ງອື່ນໃດ, ຖ້າຫາກປາກນະລິກນັ້ນເອງຈະເປີດກວ້າງເພື່ອຈັບເຈົ້າ, ຈຶ່ງຮູ້ໄວ້ເຖິດ, ລູກຂອງພໍ່, ວ່າສິ່ງທັງຫລາຍເຫລົ່ານີ້ຈະເປັນປະສົບການແກ່ເຈົ້າ, ແລະ ຈະເກີດຂຶ້ນເພື່ອຄວາມດີຂອງເຈົ້າ.

ບຸດແຫ່ງມະຫາບຸດເຄີຍລົດພຣະຖານະລົງຕໍ່ກວ່າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດ. ເຈົ້າຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າພຣະອົງບໍ່?

ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຍິດຖືວິທີທາງຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຖານະປະໂລຫິດຈະຄົງຢູ່ກັບເຈົ້າ; ເພາະຂອບເຂດຂອງພວກເຂົາ ກຳນົດໄວ້ແລ້ວ; ພວກເຂົາຈະຜ່ານໄປບໍ່ໄດ້. ວັນເວລາຂອງເຈົ້າເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ, ແລະ ຈະບໍ່ນັບປີຂອງເຈົ້າ ໃຫ້ນ້ອຍລົງ; ສະນັ້ນ, ຢ່າຢ້ານສິ່ງທີ່ມະນຸດຈະເຮັດໄດ້, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຢູ່ກັບເຈົ້າຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ.²

ສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ ເບິ່ງຄືວ່າ ບໍ່ມີຄຳຕອບອື່ນໃດທີ່ດີໄປກວ່ານີ້ ວ່າເປັນຫຍັງການທົດລອງຈຶ່ງມາຫາເຮົາ ແລະ ຄົງບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ເຮົາສາມາດເຮັດທີ່ດີໄປກວ່າພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ໄດ້ຜ່ານຜ່າການທົດລອງເພື່ອເຮົາ ຊຶ່ງເກີນກວ່າທີ່ເຮົາຈະສາມາດວາດພາບໄດ້.

ທ່ານຄົງຈຶ່ງຄຳພຣະຄຳຂອງພຣະອົງເມື່ອພຣະອົງໄດ້ແນະນຳວ່າ ເຮົາຄວນກັບໃຈ ໂດຍມີສັດທາໃນພຣະອົງວ່າ:

ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງບັນຊາເຈົ້າໃຫ້ກັບໃຈ—ກັບໃຈເຖິດ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈະຕິສອນເຈົ້າດ້ວຍແສ້ຈາກປາກຂອງເຮົາ, ແລະ ໂດຍພຣະພິໂລດຂອງເຮົາ, ແລະ ໂດຍຄວາມໂມໂຫຂອງເຮົາ, ແລ້ວຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຈົ້າ ຈະສາຫັດ—ຫາສັດພຽງໃດເຈົ້າບໍ່ຮູ້, ໃຫຍ່ຫລວງພຽງໃດເຈົ້າບໍ່ຮູ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຍາກແສນຈະທົນ ພຽງໃດເຈົ້າບໍ່ຮູ້.

ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ເຮົາພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ທົນທຸກທໍລະມານກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແທນທຸກຄົນ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະ ບໍ່ໄດ້ທົນທຸກທໍລະມານຖ້າຫາກພວກເຂົາຈະກັບໃຈ;

ແຕ່ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ ພວກເຂົາຈະຕ້ອງທົນທຸກທໍລະມານແມ່ນແຕ່ເໝືອນດັ່ງເຮົາ;

ຊຶ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານເຮັດໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ, ແມ່ນແຕ່ພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນບັນດາທຸກສິ່ງທັງປວງ, ຕ້ອງສັນເພາະຄວາມເຈັບປວດ, ແລະ ເລືອດໄຫລອອກຈາກທຸກຊຸມຂົນ, ແລະ ທົນທຸກທໍລະມານທັງຮ່າງກາຍ ແລະ ວິນຍານ—ແລະ ປາຖະໜາທີ່ເຮົາຈະບໍ່ຕ້ອງຕິມຈອກອັນຂົນຂົນນັ້ນ, ແລະ ຢຸດສະຫງົກຢູ່—

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລັດສະໝີພາບຈຶ່ງມີແຕ່ພຣະບິດາ, ແລະ ເຮົາໄດ້ຮັບເອົາ ແລະ ໄດ້ສຳເລັດການຕຽມ ຂອງເຮົາເພື່ອລູກຫລານມະນຸດ.³

ທ່ານ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າມີສັດທາວ່າ ທາງດຽວເທົ່ານັ້ນ ທີ່ຈະສາມາດລູກຂຶ້ນເພື່ອຜ່ານຜ່າ ແລະ ເອົາຊະນະການທົດລອງໄດ້ ແມ່ນການເຊື່ອວ່າ ມັນມີ “ຫວ້ານຢາທີ່ກິເລອາດ”⁴ ແລະວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັນຍາວ່າ, “ເຮົາຈະບໍ່ ... ປະຖິ້ມເຈົ້າ.”⁵ ນັ້ນຄືສິ່ງທີ່ປະທານທອມມັສ ແອັສ ມອນສັນ ໄດ້ສອນເຮົາ ເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອເຮົາ ແລະ ຄົນທີ່ເຮົາຮັບໃຊ້ທີ່ມີຄວາມເປົ່າປ່ຽວດຽວດາຍ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍການທົດລອງ.⁶

ແຕ່ປະທານມອນສັນໄດ້ສອນຢ່າງສະຫລາດສະເໝີມາວ່າ ພື້ນຖານແຫ່ງສັດທາໃນຄວາມເປັນຈິງ ຂອງຄຳສັນຍາເຫລົ່ານັ້ນ ແມ່ນຕ້ອງໃຊ້ເວລາດົນຈຶ່ງຈະສ້າງສຳເລັດ. ທ່ານອາດເຫັນວ່າບາງຄົນ ຕ້ອງໄດ້ສ້າງພື້ນຖານນັ້ນ ໃນຂະນະທີ່ທ່ານຢູ່ຂ້າງຕຽງນອນຂອງເຂົາ ຜູ້ກຳລັງຈະຍອມແພ້ ບໍ່ສາມາດອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ. ຖ້າຫາກພື້ນຖານແຫ່ງສັດທາຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ຝັງແໜ້ນຢູ່ໃນໃຈຂອງເຮົາ, ແລ້ວຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່ຈະອົດທົນຕໍ່ໄປຈະເພງພັງລົງ.

ຈຸດປະສົງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນມື້ນີ້ ແມ່ນເພື່ອອະທິບາຍເຖິງວິທີທີ່ເຮົາສາມາດສ້າງພື້ນຖານທີ່ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ. ຂ້າພະເຈົ້າຈະອະທິບາຍດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົນ ດ້ວຍເຫດຜົນສອງຢ່າງ. ທຳອິດ, ສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ ອາດເຮັດໃຫ້ບາງຄົນທີ່ດີນັ້ນຢູ່ໃນທ່າມກາງບັນຫາທີ່ຖອຍໃຈ ແລະ ຮູ້ສຶກວ່າພື້ນຖານແຫ່ງສັດທາ ຂອງເຂົາເຈົ້າພວມຈະພັງລົງ. ແລະ ສອງ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ການທົດລອງອັນໜັກໜ່ວງກວ່າ ລໍຖ້າຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ກ່ອນບໍ່ນັ້ນທ້າຍຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ, ຫວັ້ນຢາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະມອບໃຫ້ທ່ານ ແມ່ນຈາກປະສົບການໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າຜ່ານການອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ.

ຕອນຂ້າພະເຈົ້າຍັງໜຸ່ມ, ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍເຮັດວຽກເປັນຄົນເທເລສົາ ສ້າງພື້ນສຳລັບເຮືອນປຸກໃໝ່. ໃນລະດູແລ້ງທີ່ຮ້ອນອົບເອົາ ມັນເປັນວຽກງານທີ່ໜັກຫລາຍ ໃນການຕຽມພື້ນດິນເພື່ອຖອກສີມັງເທເລສົາ. ຕອນນັ້ນບໍ່ມີເຄື່ອງຈັກເທື່ອ. ພວກເຮົາໄດ້ໃຊ້ຈັກ ແລະ ຊ້ວນ. ການສ້າງພື້ນຖານໃຫ້ຕົກໜັ້ນຄົງຢູ່ຢ່າງ ດົນນານເປັນວຽກງານທີ່ຍັງຍາກໃນຕອນນັ້ນ.

ຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ຄວາມອົດທົນ. ຫລັງຈາກພວກເຮົາໄດ້ຖອກເສົາແລ້ວ ພວກເຮົາໄດ້ລໍຖ້າໃຫ້ມັນແຫ້ງ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ພວກເຮົາຢາກເຮັດວຽກໃຫ້ແລ້ວໄວ, ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ລໍຖ້າ ແລະ ການສ້າງພື້ນຖານຂອງຕົກກັກຄືກັນຕ້ອງ ໄດ້ລໍຖ້າໃຫ້ມັນແຫ້ງ ກ່ອນເຮົາຈະຍ້າຍຂອບໄມ້ອອກ.

ສຳລັບຜູ້ຮຽນກໍ່ສ້າງໃໝ່, ມັນເປັນສິ່ງແປກປະຫລາດໃຈ ເມື່ອເຫັນແຫ່ງເຫລັກຖືກວາງໃສ່ຂ້າງໃນ ຂອງຂອບໄມ້ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພື້ນຖານແໜ້ນໜ້າກວ່າເກົ່າ.

ໃນວິທີດຽວກັນ, ເຮົາຕ້ອງຈັດຕຽມຕົວເຮົາໃຫ້ດີສຳລັບພື້ນຖານແຫ່ງສັດທາຂອງເຮົາ ເພື່ອວ່າມັນຈະສາມາດ ທົນກັບລົມພະຍູແຫ່ງຊີວິດໄດ້ ເມື່ອມັນມາເຖິງ. ພື້ນຖານແຫ່ງສັດທາທີ່ແໜ້ນໜ້າ ນັ້ນແມ່ນຄວາມຊື່ສັດຂອງເຮົາ.

ການເລືອກສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງສະເໝີເມື່ອໃດກໍ່ຕາມທີ່ເຮົາຕ້ອງໄດ້ເລືອກເຮັດ ຈະສ້າງພື້ນຖານອັນແໜ້ນໜ້າ ໃຫ້ແກ່ສັດທາຂອງເຮົາ. ເຮົາສາມາດເລີ່ມຕົ້ນນັບແຕ່ຕອນຍັງນ້ອຍໆ ເພາະທຸກຄົນໄດ້ເກີດມາດ້ວຍຂອງ ປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະຄິດທີ່ມອບໃຫ້ລ້າໆ. ດ້ວຍພຣະວິນຍານນັ້ນ ເຮົາຈະຮູ້ເມື່ອເຮົາເຮັດ ສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ສິ່ງທີ່ຜິດຕໍ່ພຣະພໍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ.

ການເລືອກເຫລົ່ານັ້ນ, ເປັນຫລາຍຮ້ອຍໃນແຕ່ລະມື້, ຈະຕຽມພື້ນຖານອັນແໜ້ນໜາໃຫ້ແກ່ສັດທາຂອງເຮົາ. ແລະ ໂລຫະທີ່ເອົາມາໂກບສັດທາຂອງເຮົາໄວ້ ແມ່ນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພ້ອມດ້ວຍພັນທະ ສັນຍາ, ພິທີການ, ແລະ ຫລັກທຳນຳອີກ.

ສິ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດສຳລັບສັດທາທີ່ອົດທົນໄດ້ດົນນານ ຄືການຕັດສິນໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງໃນເວລາທີ່ຈຳເປັນ. ສະນັ້ນແລ້ວ ຈິ່ງບໍ່ໄດ້ເປັນສິ່ງສະຫລາດສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ ທີ່ໄດ້ທູນຂໍບູຮູ້ທີ່ຈະປົນຂ້າມ ແລະ ການທົດລອງອັນຫຍຸ້ງຍາກ ທີ່ຈະບັນລຸໄວເກີນໄປ.

ພື້ນຖານອັນໝັ້ນຄົງນັ້ນບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນກັບເວລາທີ່ຜ່ານໄປ, ແຕ່ຂຶ້ນກັບການເອົາໃຈໃສ່ສ້າງ. ການມີອາຍຸສູງບໍ່ໄດ້ຖືວ່າ ຈະມີສັດທາອັນໝັ້ນຄົງ, ແຕ່ຂຶ້ນກັບການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄົນອື່ນໆຕະຫລອດເວລາ ດ້ວຍສຸດໃຈ ແລະ ສຸດຈິດທີ່ປ່ຽນປະຈຳພະຍານແຫ່ງຄວາມຈິງໃຫ້ກາຍເປັນພະລັງທາງວິນຍານອັນແຂງແກ່ນ.

ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຊັກຊວນຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນທ່າມກາງການທົດລອງທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ, ຜູ້ຮູ້ສຶກວ່າສັດທາຂອງຕົນກຳລັງ ເສື່ອມ ເພາະຄວາມກົດດັນຂອງບັນຫາ. ບັນຫາຕ່າງໆສາມາດເປັນວິທີທີ່ໃຫ້ຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ສັດທາ ອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວຂອງທ່ານໄດ້. ໂມ ໂຮໄນ, ລູກຊາຍຂອງມໍ່ມອນຢູ່ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ, ໄດ້ບອກເຮົາເຖິງ ວິທີທີ່ພອນນັ້ນສາມາດມາເຖິງເຮົາໄດ້. ລາວໄດ້ສອນວ່າ ແມ່ນແຕ່ການປູກງ່ານ້ອຍໆໜຶ່ງຂອງສັດທາ ຈະອະນຸຍາດໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ອຍເຮັດໃຫ້ມັນເຕີບ ໂຕຂຶ້ນ ດັ່ງນີ້:

ໂມ ໂຮໄນກ່າວວ່າ ຄວາມເຊື່ອຄືສິ່ງທີ່ມັ່ງຫວັງໄວ້ ແລະ ຍັງບໍ່ທັນເຫັນ; ສະນັ້ນ ຈິ່ງຢາໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັນເລີຍ, ເພາະ ເຮົາບໍ່ເຫັນຍ້ອນວ່າເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບພະຍານຈົນກວ່າຫລັງຈາກການທົດລອງສັດທາຂອງເຮົາ.

ເພາະເປັນດ້ວຍສັດທາທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ມາປະກົດຕົວແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງລາວ, ຫລັງຈາກພຣະອົງຟື້ນຄືນຊີວິດ ແລ້ວ; ແລະ ພຣະອົງຈະບໍ່ປະກົດຕົວແກ່ພວກເຂົາ ຈົນກວ່າຫລັງຈາກພວກເຂົາມີສັດທາໃນພຣະອົງແລ້ວ; ສະນັ້ນ, ມັນຈິ່ງຕ້ອງເປັນໄປວ່າ ບາງຄົນມີສັດທາໃນພຣະອົງ, ເພາະວ່າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ປະກົດຕົວແກ່ໂລກ.

ແຕ່ເປັນຍ້ອນສັດທາຂອງມະນຸດ ພຣະອົງຈິ່ງຈະມາປະກົດຕົວແກ່ໂລກ, ແລະ ຖະຫວາຍບາລະມີພຣະນາມ ຂອງພຣະບິດາ, ແລະ ຕຽມທາງໄວ້ເພື່ອໂດຍທາງນັ້ນ ຜູ້ອື່ນຈະໄດ້ມີສ່ວນໃນຂອງປະທານຈາກສະຫວັນ, ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຫວັງໃນສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ ຊົ່ງພວກເຂົາຍັງບໍ່ທັນເຫັນເທື່ອ.

ສະນັ້ນ, ເຮົາຈະມີຄວາມຫວັງອີກ, ແລະ ເປັນຜູ້ມີສ່ວນໃນຂອງປະທານນັ້ນ, ຖ້າພຽງແຕ່ເຮົາມີສັດທາ.⁷

ພາກສ່ວນນັ້ນຂອງສັດທາທີ່ມີຄ່າທີ່ສຸດ ແລະ ສ່ວນທີ່ທ່ານຕ້ອງປົກປ້ອງ ແລະ ເພື່ອໃຊ້ໃນທາງໃດກໍໄດ້ ແມ່ນສັດທາໃນອົງພຣະເປຊຸຄຣິດເຈົ້າ. ໂມ ໂຮໂນໄດ້ສອນເຖິງພະລັງຂອງສັດທານັ້ນ ໃນທາງນີ້ວ່າ ທັງບໍ່ວ່າ ເວລາໃດກໍຕາມຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນໄດ້ເລີຍຈົນກວ່າຜູ້ນັ້ນຈະມີສັດທາເສຍກ່ອນ; ສະນັ້ນ ກ່ອນອື່ນໝົດເຂົາຕ້ອງເຊື່ອໃນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າເສຍກ່ອນ.⁸

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມສະຕີຄົນໜຶ່ງ ຜູ້ໄດ້ຮັບພະລັງພຽງພໍອັນໜ້າມະຫັດສະຈັນໃຈ ເພື່ອອົດທົນກັບ ຄວາມສູນເສຍອັນບໍ່ຄາດຄິດ ດ້ວຍຖ້ອຍຄຳທີ່ວ່າ, “ເຮົາຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ໃຖືຊື່ງພຣະຊົນ.”⁹ ສັດທານັ້ນ ແລະ ຖ້ອຍຄຳທີ່ເປັນປະຈຳພະຍານນັ້ນ ຍັງຕິດພັນຢູ່ກັບນາງເປັນເວລາດົນນານ.

ຂ້າພະເຈົ້າກໍຈິດໆທີ່ໄດ້ຮູ້ວ່າສະຕີຄົນໜຶ່ງອີກ ໄດ້ໃຫ້ອະໄພແກ່ຄົນທີ່ເຮັດຜິດຕ່ໍ່ນາງເປັນເວລາຫລາຍປີ. ຂ້າພະເຈົ້າປະຫລາດໃຈຫລາຍ ແລະ ໄດ້ຖາມນາງວ່າ ເປັນຫຍັງນາງຈຶ່ງເລືອກທີ່ຈະໃຫ້ອະໄພ ແລະ ລິມຊ່ວງລະຍະຫລາຍປີທີ່ນາງຖືກຂົ່ມເຫັງ.

ນາງໄດ້ຕອບຢ່າງຄ່ອຍໆວ່າ, “ມັນເປັນສິ່ງຍາກທີ່ສຸດທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍພຽງແຕ່ຮູ້ວ່າ ຂ້ານ້ອຍຕ້ອງໄດ້ເຮັດ. ສະນັ້ນ ຂ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ເຮັດ.” ສັດທາຂອງນາງທີ່ວ່າ ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດຈະໃຫ້ອະໄພນາງ ຖ້າຫາກນາງໃຫ້ອະໄພຄົນອື່ນ ໄດ້ຊ່ອຍໃຫ້ນາງມີຄວາມສະຫງົບ ແລະ ມີຄວາມຫວັງເນື່ອນາງປະເຊີນກັບ ຄວາມຕາຍພຽງແຕ່ສອງສາມເດືອນຫລັງຈາກນາງໄດ້ໃຫ້ອະໄພແກ່ສັດຕູຂອງນາງຜູ້ບໍ່ຍອມກັບໃຈ.

ນາງຖາມຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄປເຖິງ, ມັນຈະເປັນສະຫວັນໄດ້ແນວໃດ?”

ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈາກສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຈາກຄວາມສາມາດຂອງທ່ານທີ່ຈະໃຊ້ ສັດທາ ແລະ ໃຫ້ອະໄພ ຊຶ່ງຈະເປັນການກັບບ້ານທີ່ປະທັບໃຈຫລາຍ.”

ຂ້າພະເຈົ້າມີສິ່ງໜຶ່ງອີກທີ່ຈະໃຫ້ກຳລັງໃຈຕໍ່ຜູ້ທີ່ໃນຕອນນີ້ ລົງໄສຖ້າຫາກວ່າສັດທາຂອງຕົນໃນພຣະເປຊຸຄຣິດ ຈະພຽງພໍບໍ່ສຳລັບເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະອົດທົນໄດ້ດີຈົນເຖິງທີ່ສຸດ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນຫລາຍທີ່ຮູ້ຈັກຫລາຍຄົນ ທີ່ຟັງຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ຕອນນີ້ ຕອນພວກທ່ານຍັງໜຸ່ມ, ສະຫລາດ, ມີພອນສະຫວັນຫລາຍເກີນກວ່າທຸກຄົນ ທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງພວກທ່ານ, ແຕ່ພວກທ່ານໄດ້ເລືອກເຮັດສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດຈະເຮັດ. ດ້ວຍພອນຢ່າງຫລວງ ຫລາຍທີ່ພວກທ່ານມີ, ພວກທ່ານໄດ້ຫາທາງເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອ ແລະ ດູແລຄົນທີ່ພວກທ່ານຄິດວ່າພວກທ່ານ ບໍ່ໄດ້ສົນໃຈນຳ ຫລື ຜູ້ທີ່ພວກທ່ານເຄີຍໝັ່ນປະໝາດແຕ່ຜ່ານມາ.

ເມື່ອການທົດລອງອັນຫຍຸ້ງຍາກມາເຖິງ, ສັດທາທີ່ຈະອົດທົນກັບມັນໄດ້ຈະຢູ່ນຳ, ຊຶ່ງໄດ້ສ້າງຂຶ້ນດັ່ງທີ່ທ່ານ
ເຫັນໃນຕອນນີ້ ແຕ່ອາດບໍ່ເຫັນໃນຕອນທີ່ທ່ານເຮັດດ້ວຍຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະຄຣິດ ເຖິງແມ່ນທ່ານ
ຈະບໍ່ຮູ້ສຶກກໍຕາມ, ຮັບໃຊ້ ແລະ ໃຫ້ອະໄພຄົນອື່ນໆດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດໄດ້ກະທຳ. ທ່ານໄດ້ສ້າງພື້ນ
ຖານແຫ່ງສັດທາຈາກຄວາມຮັກ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດໄດ້ຮັກ ແລະ ຮັບໃຊ້ແທນພຣະອົງ. ການມີສັດທາ
ໃນພຣະອົງ ພາທ່ານໃຫ້ເຮັດຄວາມໃຈບຸນ ຊຶ່ງໄດ້ນຳຄວາມຫວັງມາໃຫ້ທ່ານ.

ຍັງບໍ່ສາຍເກີນໄປທີ່ຈະໃຫ້ຄວາມເຂັ້ມແຂງແກ່ພື້ນຖານແຫ່ງສັດທາ. ຍັງມີເວລາຢູ່. ໂດຍການມີສັດທາ
ໃນພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ, ທ່ານສາມາດກັບໃຈ ແລະ ອ້ອນວອນຂໍການໃຫ້ອະໄພໄດ້. ມີຄົນທີ່ທ່ານສາມາດ
ໃຫ້ອະໄພ. ມີຄົນທີ່ທ່ານສາມາດຂອບໃຈ. ມີຄົນທີ່ທ່ານສາມາດຮັບໃຊ້ ແລະ ເພື່ອສິ່ງເສີມ. ທ່ານສາມາດເຮັດໄດ້
ບໍ່ວ່າທ່ານຈະຢູ່ໃສກໍຕາມ ເຖິງແມ່ນທ່ານຈະ ຮູ້ສຶກເປົ່າປ່ຽວດຽວດາຍ ແລະ ຖືກປະຖິ້ມກໍຕາມ.

ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດສັນຍາວ່າ ບັນຫາຂອງທ່ານຈະໝົດໄປໃນຊີວິດນີ້. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າ
ການທົດລອງຂອງທ່ານຈະເປັນພຽງຊ່ວຍລະຍະສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ. ລັກສະນະໜຶ່ງຂອງການທົດລອງ
ໃນຊີວິດແມ່ນວ່າ ມັນເຮັດໃຫ້ເວລາຜ່ານໄປຢ່າງຊ້າໆ ແລະ ປະກົດວ່າເກືອບຢຸດຊ້ຳອີກ.

ມັນມີເຫດຜົນສຳລັບສິ່ງນັ້ນ. ເຖິງແມ່ນຮູ້ວ່າເຫດຜົນເຫລົ່ານັ້ນ ອາດບໍ່ໃຫ້ຄວາມອົບອຸ່ນຫລາຍ,
ແຕ່ມັນເຮັດໃຫ້ທ່ານມີຄວາມອົດທົນ. ເຫດຜົນເຫລົ່ານັ້ນມາຈາກຄວາມຈິງນີ້: ໃນຄວາມຮັກທີ່ດີພ້ອມທີ່ມີຕໍ່ທ່ານ,
ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ ແລະ ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດຢາກຄຽມທ່ານໃຫ້ສາມາດໄປຢູ່ກັບພວກພຣະອົງ
ເພື່ອຢູ່ກັບຄອບຄົວຕະຫລອດການ. ພຽງແຕ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຖືກຊຳລະລ້າງໃຫ້ສະອາດທັງໝົດຜ່ານ
ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຈະສາມາດໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນໄດ້.

ແມ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທົນກັບການເປັນມະເລັງເກືອບເຖິງ 10 ປີ. ເພິ່ນໄດ້ທົນກັບການຮັກສາ ແລະ ການຜ່າຕັດ
ແລະ ໃນທີ່ສຸດໄດ້ນອນຈົມຢູ່ໃນຕຽງ ເປັນການທົດລອງຂອງເພິ່ນ.

ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຈຶ່ງຖ້ອຍຄຳທີ່ພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນ ໃນຂະນະທີ່ພໍ່ຫລຽວເບິ່ງແມ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ຫັນໃຈເທື່ອສຸດທ້າຍວ່າ, “ນາງນ້ອຍໄດ້ກັບຄືນບ້ານແລ້ວ.”

ຜູ້ປ່າໄສຄົນໜຶ່ງທີ່ກ່າວຢູ່ງ່ານສົ່ງສະການແມ່ນປະທານສະເປັນເຊີ ດັບເບິນຢູ ຄິມ ໂບ. ໃນບັນດາຖ້ອຍ
ຄຳສະແດງຄວາມນັບຖືນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງສົ່ງໜຶ່ງທີ່ວ່າແບບນີ້: “ບາງຄົນພວກທ່ານອາດຄິດວ່າ

ເອື້ອຍມຽວດະເຣດ ໄດ້ຮັບທຸກໜ້າລະມານຫລາຍ ເພາະສິ່ງທີ່ນາງໄດ້ເຮັດ ຈົ່ງຕ້ອງໄດ້ຜ່ານຜ່າການທົດລອງ. ແລ້ວເພິ່ນກ່າວວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນແນວນັ້ນ, ເປັນເພາະວ່າ ພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ນາງຖືກຫລໍ່ຫລອມດົນເຕີບ.” ຂ້າພະເຈົ້າຈື່ໃນຕອນນັ້ນ ຄິດວ່າ, “ຖ້າຫາກຜູ້ຍິງທີ່ດີເຊັ່ນນັ້ນຕ້ອງໄດ້ຖືກຫລໍ່ຫລອມ, ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງຖືກຫລໍ່ຫລອມຫລາຍຂະໜາດໃດ?”

ຖ້າຫາກເຮົາມີສັດທາໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ, ເວລາທີ່ຍາກທີ່ສຸດ ແລະ ງ່າຍທີ່ສຸດໃນຊີວິດສາມາດເປັນພອນໄດ້. ໃນທຸກສະຖານະການ, ເຮົາສາມາດເລືອກສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງດ້ວຍການນຳພາຂອງພຣະວິນຍານ. ເຮົາມີພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດທີ່ຈະຫລໍ່ຫລອມ ແລະ ນຳພາຊີວິດຂອງເຮົາ ຖ້າຫາກເຮົາເລືອກທີ່ຈະເລືອກເອົາມັນ. ແລະ ໂດຍການເປີດເຜີຍຂອງສາດສະດາຕໍ່ເຮົາ ເຖິງບ່ອນຂອງເຮົາຢູ່ໃນແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ, ເຮົາຈະສາມາດອາໄສຢູ່ດ້ວຍຄວາມຫວັງອັນສົມບູນ ແລະ ດ້ວຍຄວາມສັບຕົສຸກ. ເຮົາຈະບໍ່ມີວັນຮູ້ສຶກວ່າເຮົາຢູ່ຄົນດຽວ ຫລື ບໍ່ມີຄົນຮັກໃນການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພາະເຮົາບໍ່ເຄີຍເປັນດັ່ງທີ່ກ່າວ. ເຮົາສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ສັນຍາວ່າ ທູດຂອງພຣະອົງຈະຢູ່ທາງຂ້າຍມື ແລະ ທາງຂວາມືເຮົາ, ເພື່ອຄຳຊື້ເຮົາ.¹⁰ ແລະ ພຣະອົງຈະເຮັດຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະອົງສະເໝີ.

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານວ່າ ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາຊົງພຣະຊົນຢູ່ ແລະ ວ່າພຣະບຸດທີ່ຮັກຂອງພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ໃຖ່ຂອງເຮົາ. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ຢືນຢັນຄວາມຈິງຢູ່ໃນກອງປະຊຸມນີ້ ແລະ ຈະຢືນຢັນອີກເມື່ອທ່ານສະແຫວງຫາພຣະອົງ ເມື່ອທ່ານພັງ ແລະ ຈາກນັ້ນເມື່ອທ່ານສຶກສາຂ່າວສານຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຜູ້ມີສິດອຳນາດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຢູ່ໃນນີ້. ປະທານທອມມັສ ແອັສ ມອນສັນ ເປັນສາດສະດາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງໂລກ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະດູແລທ່ານ. ພຣະເຈົ້າພຣະບິດາຊົງພຣະຊົນຢູ່. ພຣະບຸດທີ່ຮັກຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ເປັນພຣະຜູ້ໃຖ່ຂອງເຮົາ. ຄວາມຮັກຂອງບໍ່ເຄີຍສິ້ນສຸດ. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ອາແມນ.

ແຫລ່ງອ້າງອີງ

1. Spencer W. Kimball, “Give Me This Mountain,” *Ensign*, Nov. 1979, 79.
2. ເບິ່ງ Doctrine and Covenants 122:7–9.
3. ເບິ່ງ Doctrine and Covenants 19:15–19.
4. ເຢເຣມີຢາ 46.
5. ໂຢຊຸວຍ 1:5.
6. ເບິ່ງ Thomas S. Monson, “Look to God and Live,” *Ensign*, May 1998, 52–53.

7. ເບື້ອງ Ether 12:6–9.

8. ເບື້ອງ Ether 12:18.

9. ເບື້ອງ “I Know That My Redeemer Lives,” *Hymns*, no. 136.

10. ເບື້ອງ Doctrine and Covenants 84:88.